

Романов Роман Сергійович
студент I курсу,
спеціальність «Фінанси і кредит»,
ДВНЗ «Українська академія банківської справи
Національного банку України»
Науковий керівник: ст. викладач Гордієнко Вікторія Павлівна

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Серед пріоритетів національних інтересів України, на сучасному етапі розвитку, державою визначено інтеграцію у європейський простір. У свою чергу, це вимагає реалізації комплексу заходів з упередження загроз національній безпеці. Вагомою складовою національної безпеки є енергетична безпека, яка полягає у здатності енергетичного комплексу держави забезпечувати економічно обґрунтований попит суб'єктів господарювання і населення достатнім обсягом енергоносіїв відповідної якості.

До найсерйозніших загроз в цій сфері Законом України «Про основи національної безпеки України» від 19.06.03 р. № 964-IV віднесено неефективність використання паливно-енергетичних ресурсів та недостатні темпи диверсифікації джерел їх постачання. Загрози енергетичній безпеці можна усунути, або хоча б зменшити, шляхом поступового створення умов для забезпечення енергетичної незалежності країни. До основних напрямків забезпечення енергетичної безпеки України можна віднести.

1. Вдосконалення структури паливно-енергетичного балансу шляхом збільшення видобутку і споживання власних ресурсів і зменшення - імпортованих, що дозволить знизити енергетичну залежність країни, адже жодна країна світу не будує свою енергетичну стратегію на імпортованому паливі, ігноруючи власні енергоносії.

2. Розширення власної ресурсної бази за рахунок нарощування видобутку паливно-енергетичних ресурсів у перспективних родовищах Чернігівської, Полтавської, Сумської, Львівської, Донецької, Луганської областях, та Причорноморському регіоні.

3. Впровадження активних заходів державної політики щодо енергозбереження та зменшення енергоємності господарського комплексу за рахунок його корінної реконструкції.

4. Модернізація підприємств паливно-енергетичного комплексу, яка дозволить збільшити обсяг виробництва конкурентоспроможної продукції. Реконструкції потребують: підприємства вугільної промисловості, які у більшості випадків є збитковими; нафтопереробні заводи, у напрямку поглиблення нафтопереробки; всі типи електростанцій; нафтотранспортна та газотранспортна система, яка відпрацювала свій термін експлуатації.

5. Розвиток нових та нетрадиційних джерел енергії, що заміщують органічне паливо.

6. Вдосконалення механізму визначення тарифів на енергію та паливо.

7. Диверсифікація постачання нафти і газу до України, яка дозволить

зменшити залежність від Російської Федерації. Головним шляхом у диверсифікації на сучасному етапі є поставка нафти з Азербайджану через Грузію (в обхід Росії) та з Казахстану (через Кавказ і Чорне море). Шляхи диверсифікації надходження природного газу мають узгоджуватись з політикою забезпечення енергетичної безпеки країн Європейського Союзу. Визначальну роль у реалізації цього напрямку має збалансована діяльність уряду щодо підвищення зацікавленості європейських країн у будівництві газопроводу «Білий потік», який зменшить енергетичну залежність від Росії. Головними загрозами для України у цій сфері є реалізація проектів газопроводів «Набукко», «Північний потік» та «Південний потік».

Всі вище перелічені напрямки забезпечення енергетичної безпеки потребують детального вивчення і впровадження у практику господарської діяльності, що сприятиме підвищенню захищеності споживачів країни в отриманні енергоносіїв відповідної якості незалежно від впливу світових енергетичних ринків.